

با آرزوی بسط همکاریهای فی مابین سازمانهای جستجو و نجات در جهان و آنهایی که در عملیات جستجو و نجات در دریا، شرکت مینمایند، به شرح ذیل توافق نموده‌اند:

ماده ۱- وظایف کلی بر اساس کنوانسیون:

اعضاء تعهد می‌نمایند تا موارد قانونی یا سایر اقدامات مقتضی که برای اجرای کامل کنوانسیون و ضمیمه آن، که جزء لا ینفک کنوانسیون است را به کار بندند، مگر در صورتی که به صراحت به شکل دیگری عنوان شده باشد مراجعه به کنوانسیون به منزله همان مراجعه به ضمیمه تلقی خواهد شد.

ماده ۲- سایر مقاله نامه‌ها و تفسیر:

۱- هیچ چیز در این کنوانسیون نمیتواند قانون مندی و توسعه حقوق دریاهای مصوب در کنفرانس حقوق دریاهای سازمان ملل متحد را که متعاقب قطعنامه (۲۵۷) ۲۷۵۰ مجمع عمومی سازمان ملل متحد تشکیل گردیده یا ادعا و نظریات حقوقی حال یا آینده هیچ کشوری را در مورد حقوق دریاهای ماهیت و حدود صلاحیت قضائی کشور ساحلی و صاحب پرچم را، خدشه‌دار نماید.

۲- هیچ مقرراتی از این کنوانسیون نیابستی به صورتی تعبیر شود که تعهدات یا حقوق کشتیها را که در سایر اسناد بین‌المللی درج گردیده، خدشه‌دار نماید.

ماده ۳- اصلاحات:

۱- کنوانسیون را از این به بعد میتوان با هریک از مراحل مندرج در بندهای ۲ و ۳ ذیل اصلاح نمود:

۲- اصلاح پس از بررسی در سازمان مشورتی دریائی بین‌الدولی (که از این پس سازمان نامیده میشود).

الف- هر اصلاحیه‌ای که از طرف یک عضو پیشنهاد شده و به دبیر کل سازمان (از این به بعد دبیر کل نامیده میشود) ابلاغ شده باشد، یا هر اصلاحیه‌ای که دبیر کل در نتیجه اصلاحیه‌ای که به ماده مشابه ضمیمه ۱۲ کنوانسیون بین‌المللی هواپیمائی کشوری وارد شده، لازم تشخیص دهد، بین تمامی اعضاء سازمان و تمامی متعاهدین حداقل ۶ ماه قبل از بررسی آن توسط کمیته ایمنی دریانوردی سازمان، توزیع خواهد گردید.

ب- متعاهدین، چه عضو سازمان بوده یا نباشند حق شرکت در جلسات کمیته ایمنی دریانوردی جهت بررسی و اتخاذ اصلاحات را، خواهند داشت.

ج- اصلاحات توسط دوسوم اکثریت اعضاء حاضر و رأی دهنده در کمیته ایمنی دریانوردی تصویب خواهد گردید به شرط اینکه حداقل یک سوم اعضاء در موقع تصویب اصلاحیه، حضور داشته باشند.

د- اصلاحات تصویب شده بر اساس شق (ج) توسط دبیر کل جهت پذیرش به اطلاع کلیه اعضاء خواهد رسید.

ه- اصلاحیه در مورد یک ماده یا در مورد بندهای ۴-۱-۲، ۵-۱-۲، ۷-۱-۲، ۱۰-۱-۲، ۱۰-۲، ۳-۱-۳ یا ۳-۱-۳ ضمیمه در پایان یک سال از تاریخی که دبیر کل یک سند پذیرش از دو سوم اعضاء دریافت داشته باشد، به عنوان پذیرفته شده تلقی خواهد گردید.

و- یک اصلاحیه در مورد ضمیمه به غیر از بندهای ۴-۱-۲، ۵-۱-۲، ۷-۱-۲، ۱۰-۱-۲، ۱۰-۲، ۲-۱-۲، ۳-۱-۳ یا ۳-۱-۳ در پایان یک سال از تاریخی که برای اعضاء جهت پذیرش ابلاغ شده باشد به عنوان پذیرفته شده تلقی خواهد گردید. البته چنانچه در ظرف این مدت بیش از یک سوم اعضاء به دبیر کل اطلاع دهد که نسبت به اصلاحات اعتراض دارند، اصلاحیه پذیرفته شده تلقی نخواهد گردید.

ز- اصلاحیه‌ای در مورد یک ماده یا بندهای ۴-۱-۲، ۵-۱-۲، ۷-۱-۲، ۱۰-۱-۲، ۱۰-۲، ۲-۱-۲، ۳-۱-۳ یا ۳-۱-۳ ضمیمه، به شکل ذیل لازم الاجرا میگردد:

I- در مورد اعضائی که آنرا پذیرفته‌اند، ۶ ماه پس از تاریخی که معلوم میگردد اصلاحیه مورد پذیرش قرار گرفته است.

II- در مورد اعضائی که بعد از برآورده شدن شرط مندرج در شق (ه) بعد از تاریخ لازم الاجرا شدن اصلاحیه آن را پذیرفته تا هنگام پذیرفته شدن اصلاحیه.

III- در مورد اعضائی که آن را بعد از تاریخ لازم الاجرا شدن اصلاحیه میپذیرند، ۳۰ روز بعد از تسلیم یک سند مبنی بر پذیرش.

ح- یک اصلاحیه در مورد ضمیمه به غیر از بندهای ۴-۱-۲، ۵-۱-۲، ۷-۱-۲، ۱۰-۱-۲، ۱۰-۲، ۲-۱-۲، ۳-۱-۳ یا ۳-۱-۳ در مورد کلیه اعضاء به غیر از آنهایی که مطابق بند و به اصلاحیه اعتراض نموده باشند و اینکه از چنین اعتراضیه‌هایی ۶ ماه بعد از تاریخی که مورد پذیرش قرار میگیرد انصراف حاصل ننموده باشند، به مرحله اجرا در خواهد آمد. البته قبل از لازم الاجرا شدن هر عضوی میتواند به دبیر کل اعلام نمایند که خطوط را از اجراء اصلاحیه برای مدتی که بیش

طرف اخیر الذکر تحصیل گردد.

۲- اصطلاح «متصدی حمل و نقل» عبارتست از یک شخص حقیقی و یا حقوقی مقیم ایران و پاکستان که بر طبق قوانین و مقررات لازم الاجراء در کشور خود مجاز است نسبت به حمل و نقل جاده‌ای مسافر مبادرت ورزد.

۳- اصطلاح «وسیله نقلیه مسافری» عبارتست از وسیله نقلیه جاده‌ای دارای نیروی محرکه مکانیکی اعم از وسیله نقلیه واحد یا مفصل‌دار که جهت حمل بیش از ۲۰ مسافر، یا در نظر گرفتن راننده ساخته شده و در قلمرو یکی از طرفین متعاهد به ثبت رسیده باشد.

ماده ۲- کلیه شرایط و تسهیلات پیش بینی شده در موافقتنامه حمل و نقل دو جانبه کالا، شامل عملیات حمل و نقل مسافر تحت شرایط مندرج در ماده ۱ فوق نیز خواهد گردید.

ماده ۳- لازم الاجراء شدن و مدت اعتبار:

این پروتکل به عنوان جزء لا ینفک موافقتنامه حمل و نقل دو جانبه کالا از طریق جاده بین طرفین متعاهد سی (۳۰) روز بعد از آنکه طرفین متعاهد کتباً از طریق دیپلماتیک یکدیگر را مطلع نمودند که بر طبق مقررات قانون اساسی خود درباره لازم الاجراء شدن آن عمل نموده‌اند به مورد اجراء گذارده خواهد شد.

این پروتکل به تاریخ ۱۳۷۱/۸/۳۱ (۱۹۹۲/۱۰/۲۵) در یک مقدمه و سه ماده و در دوشنجه اصلی به زبانهای فارسی و انگلیسی در تهران به امضاء رسید که هر دو متن دارای اعتبار یکسان میباشند و در صورت بروز اختلاف در تفسیر متن انگلیسی معتبر خواهد بود.

از طرف

از طرف

دولت جمهوری اسلامی ایران
دولت جمهوری اسلامی پاکستان
قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و سه ماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ هجدهم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و سه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۳/۲/۲۸ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی اکبر ناطق نوری

شماره ۲۹۰۰-ق

۱۳۷۳/۳/۴
حضرت حجت الاسلام و المسلمین جناب آقای هاشمی رفسنجانی ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

لایحه شماره ۵۲۲۸ مورخ ۱۳۷۲/۸/۱۶ دولت در خصوص الحاق جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون تجسس و نجات دریائی که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۷۳/۲/۲۸ مجلس شورای اسلامی عیناً تصویب و به تأیید شورای نگهبان رسیده است در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی به پیوست ارسال میگردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی اکبر ناطق نوری

شماره ۳۱۷۵

وزارت راه و ترابری

قانون الحاق جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون تجسس و نجات دریائی که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و یکم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و سه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۳/۲/۲۸ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۲۹۰۰-ق مورخ ۱۳۷۳/۳/۴ واصل شده است به پیوست جهت اجرا ابلاغ میگردد.

رئیس جمهور - اکبر هاشمی رفسنجانی

قانون الحاق جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون تجسس و نجات دریائی ماده واحده - به دولت اجازه داده میشود به کنوانسیون تجسس و نجات دریائی مصوب ۱۳۵۸ شمسی مطابق با ۱۹۷۹ میلادی سازمان بین‌المللی دریانوردی، مشتمل بر یک مقدمه، هشت ماده و یک ضمیمه به شرح پیوست ملحق و اسناد آن را مبادله نماید.

کنوانسیون بین‌المللی تجسس و نجات در دریا

متعاهدین به این کنوانسیون:

با توجه به اهمیت فراوانی که در بسیاری از کنوانسیونها نسبت به امر کمک‌رسانی به افراد در حال اضطرار در دریا و ایجاد امکانات کافی و مؤثر از طرف کشور ساحلی جهت نگهداری در ساحل به منظور خدمات جستجو و نجات، قائل شده است.

با بررسی توصیه نامه چهلم که در کنفرانس بین‌المللی ایمنی جان افراد در دریا، ۱۹۶۰ (۱۳۳۹) به تصویب رسیده با تأکید بر سودمند بودن فعالیت‌های هماهنگ فی مابین تعدادی از سازمانهای بین‌الدولی در رابطه با ایمنی در دریا با تمایل به توسعه و بسط این فعالیتها از طریق یک برنامه بین‌المللی جستجو و نجات دریائی که مسوول نیازهای ترافیکی دریائی جهت نجات جان افراد در حال اضطرار در دریا، باشد.

از یک سال از تاریخ لازم الاجرا شدن تجاوز نکند یا برای مدت طولانی تری که توسط دوسوم اکثریت حاضر و رأی دهنده در کمیته ایمنی دریاوردی در زمان تصویب اصلاحیه، تعیین شده باشد، معاف میگرداند.

۳- اصلاحیه از طریق یک کنفرانس:

الف- براساس درخواست یک عضو که مورد موافقت حداقل یک سوم اعضاء قرار گیرد، سازمان اقدام به تشکیل کنفرانسی با حضور اعضاء خواهد نمود تا اصلاحات وارده بر کنوانسیون را مورد بررسی قرار دهد. اصلاحات پیشنهادی توسط دبیر کل حداقل ۶ ماه قبل از بررسی آن توسط کنفرانس بین اعضاء توزیع خواهد یافت.

ب- اصلاحات به وسیله دوسوم اکثریت حاضر و رأی دهنده در چنین کنفرانسی به تصویب خواهد رسید. مشروط بر اینکه حداقل یک سوم اعضاء در موقع تصویب اصلاحیه حاضر باشند، اصلاحاتی را که بدین شکل به تصویب میرسد توسط دبیر کل جهت پذیرش به کلیه اعضاء اطلاع داده خواهد شد.

ج- مگر در صورتی که کنفرانس به شکل دیگری تصمیم گرفته باشد، اصلاحیه پذیرفته شده تلقی خواهد گردید و به ترتیب مراحل مندرج در شقوق (ه)، (و)، (ز)، (ح)، (ط) لازم الاجرا میگردد، به شرایط اینک مراجع مندرج در شق (ح) (ز) در مورد کمیته ایمنی دریاوردی که مطابق با شق (ب) (ز) بسط یافته، به منزله مراجع به کنفرانس تلقی شده باشد.

۴- هر اعلامیه پذیرش، یا اعتراضی به یک اصلاحیه ای یا هر اخطار که مطابق با شق (ح) (ز) داده شده باشد به صورت مکتوب به دبیر کل تسلیم که وی تسلیم آن را با ذکر تاریخ دریافت به کلیه اعضاء اطلاع خواهد داد.

۵- دبیر کل به کلیه اعضاء هر اصلاحیه ای را که لازم الاجرا میگردد، همراه با تاریخ لازم الاجرائی چنین اصلاحیه ای، اطلاع خواهد داد.

ماده ۴- اعضاء تصدیق، پذیرش، تصویب و الحاق:

۱- کنوانسیون از تاریخ دهم آبان ۱۳۵۸ مطابق با اول نوامبر ۱۹۷۹ تا تاریخ نهم آبان ۱۳۵۸ مطابق با ۳۱ اکتبر ۱۹۸۰ در مقر سازمان جهت اعضاء مفتوح میباشد و از آن تاریخ به بعد برای الحاق مفتوح خواهد ماند. کشورها میتوانند به طرق ذیل به عضویت این کنوانسیون درآیند:

الف- اعضاء بدون شرط تصدیق، پذیرش یا تصویب، یا

ب- اعضاء به شرط تصدیق، پذیرش یا تصویب پس از تصدیق، پذیرش یا تصویب، یا

ج- الحاق.

۲- تصدیق، پذیرش، تصویب یا الحاق با تسلیم یک سند به این معنی به دبیر کل، لازم الاجرا میگردد.

۳- دبیر کل به کلیه اعضاء هرگونه اعضاء یا تسلیم هر سند تصدیق، پذیرش تصویب یا الحاق و تاریخ تسلیم آن را اطلاع خواهد داد.

ماده ۵- لازم الاجرا شدن:

۱- کنوانسیون ۱۲ ماه بعد از تاریخی که ۱۵ کشور مطابق با ماده ۴ به آن متعهد شده باشند، لازم الاجرا خواهد گردید.

۲- لازم الاجرا شدن برای کشورهایی که کنوانسیون را مطابق با ماده ۴ در پی آورده شدن شرایط مندرج در بند ۱ و قبل از اینکه کنوانسیون لازم الاجرا گردد، تأیید، پذیرفته، تصویب یا به آن ملحق شده باشند، تاریخی خواهد بود که کنوانسیون به اجرا درمی آید.

۳- لازم الاجرا شدن کنوانسیون برای کشورهایی که پس از به اجرا درآمدن کنوانسیون آن را تأیید، پذیرفته، تصویب یا به آن ملحق میگردند، ۳۰ روز پس از تاریخ تسلیم سندی مطابق با ماده ۴، خواهد بود.

۴- هر سند تأیید، پذیرش، تصویب یا الحاق تسلیم شده بعد از تاریخ به اجرا درآمدن اصلاحیه به کنوانسیون براساس ماده ۳، به عنوان اصلاح کنوانسیون تلقی، و کنوانسیون اصلاح شده، ۳۰ روز پس از تسلیم چنین سندی برای کشورها، لازم الاجرا خواهد گردید.

۵- دبیرکل به کشورها تاریخ اجراء کنوانسیون را اطلاع خواهد داد.

ماده ۶- انصراف:

۱- هر یک از اعضاء در هر زمان پس از طی مدت ۵ سال از تاریخ لازم الاجرا شدن کنوانسیون برای آن کشور، میتواند از کنوانسیون انصراف حاصل نماید.

۲- انصراف با تسلیم یک سند انصراف به دبیرکل که کشورها را در مورد دریافت سند انصراف، تاریخ دریافت آن و همچنین تاریخی را که این سند لازم الاجرا میشود مطلع خواهد نمود، تأثیر پیدا میکند.

۳- انصراف ظرف یک سال، یا مدت بیشتری که در سند انصراف ممکن است تصریح داده شده باشد، پس از دریافت آن توسط دبیر کل تأثیر پیدا خواهد نمود.

ماده ۷- تسلیم و ثبت:

۱- کنوانسیون به دبیر کل تسلیم که وی نسخ حقیقی تأیید شده آن را در اختیار کشورها قرار خواهد داد.

۲- به محض به اجرا درآمدن کنوانسیون، دبیر کل متن آن را جهت ثبت و انتشار مطابق با ماده ۱۰۲ منشور سازمان ملل متحد، در اختیار دبیر کل سازمان ملل متحد قرار خواهد داد.

ماده ۸- زبانها:

کنوانسیون در یک نسخه واحد به زبانهای چینی، انگلیسی، فرانسه، روسی و اسپانیایی ایجاد گردیده، هر متن بطور یکسان معتبر خواهد بود.

ترجمه رسمی به زبان عربی، آلمانی و ایتالیایی تهیه و همراه با متن اصلی امضاء شده، نگهداری خواهد گردید.

در تاریخ ۱۳۵۸/۲/۷ مطابق با بیست و هفتم آوریل یکهزار و نهصد و هفتاد و نه میلادی در هامبورگ تهیه شده.

در اجاز مراتب فوق، اعضاء کئنده ذیل که توسط دولت متبوعه خود به همین منظور اختیار یافته است، این کنوانسیون را امضاء نموده.

ضمیمه

فصل ۱

شرایط و تعاریف

۱- ۱- کلمه «باید» در این ضمیمه استفاده شده تا قرینه ای باشد بر لزوم استفاده یکنواخت آن توسط کلیه اعضاء به منظور تأمین ایمنی جان در دریا.

۲- ۱- کلمه «بایستی» در این ضمیمه استفاده شده تا قرینه ای باشد بر توصیه برای استفاده یکنواخت آن توسط کلیه اعضاء به منظور تأمین ایمنی در دریا.

۳- ۱- عبارات مندرج در ضمیمه با معنی ذیل مورد استفاده قرار گرفته اند:

۱- «منطقه جستجو و نجات» محلی است با ابعاد تعریف شده که در آن محدوده خدمات جستجو و نجات فراهم آمده است.

۲- «مرکز هماهنگی نجات» واحدی است مسوول جهت بسط مؤثر سازماندهی خدمات جستجو و نجات و هماهنگ نمودن انجام عملیات جستجو و نجات در منطقه مربوط به جستجو و نجات.

۳- «مرکز فرعی نجات» یک واحد تحت نظارت مرکز هماهنگی نجات خواهد بود که در جهت تکمیل مرکز اصلی نجات در داخل یک محل تعیین شده در یک منطقه جستجو و نجات، ایجاد شده باشد.

۴- «واحد نگهداری ساحلی» یک واحد مستقر در خشکی چه به صورت ثابت یا سیار خواهد بود، که به منظور انجام نگهداری در امر ایمنی کشتیها در مناطق ساحلی، اختصاص یافته باشد.

۵- «واحد نجات» واحدی است متشکل از افراد آموزش دیده و مجهز به وسایل مناسب جهت انجام سریع عملیات جستجو و نجات.

۶- «فرمانده منطقه» فرمانده یک واحد نجات است که برای هماهنگی عملیات جستجو و نجات در داخل محدوده تعیین شده برای نجات، گمارده شده باشد.

۷- «هماهنگ کننده جستجوی سطح» کشتی خواهد بود علاوه بر واحد جستجو که برای هماهنگی جستجو سطح و عملیات نجات در محدوده تعیین شده برای جستجو، تعیین شده باشد.

۸- «مرحله اضطرار» یک عبارت عام میباشد که برحسب موضوع، میتواند مرحله نامعلومی، مرحله آماده باش یا مرحله اضطرار باشد.

۹- «مرحله نامعلومی» وضعیتی است که در آن تاحدی که به ایمنی یک کشتی و افراد روی آن مربوط میگردد، تردید وجود داشته باشد.

۱۰- «مرحله آماده باش» وضعیتی است که در آن ترس در مورد ایمنی کشتی و جان افراد روی آن وجود داشته باشد.

۱۱- «مرحله اضطرار» وضعیتی خواهد بود که در آن یک کشتی یا فردی به وسیله خطر جدید و قریب الوقوع تهدید و کمک فوری نیاز داشته باشد.

۱۲- «فرود آمدن» در صورتی است که یک هواپیما در روی آب فرود اجباری داشته باشد.

فصل ۲

سازماندهی

۱- ۲- ترتیبات مربوط به تأمین و هماهنگی خدمات جستجو و نجات:

۱- ۱- ۲- اعضاء میبایستی اطمینان حاصل نمایند که ترتیبات لازم برای تأمین خدمات جستجو و نجات کافی برای افراد در حالت اضطرار در دریای اطراف ساحل خود، بعمل آورده اند.

۲- ۱- ۲- اعضاء اطلاعات مربوط به سازمان جستجو و نجات خود و پس از آن تغییرات مهم و موارد ذیل را به دبیر کل منعکس خواهند نمود:

۱- خدمات ملی جستجو و نجات در دریا.

۲- موقعیت جغرافیایی مرکز هماهنگی نجات، شماره های تلفن و تلکس و حدود مسوولیت های خود، و

۳- واحدهای اصلی جستجو که در اختیار آنان قرار دارد.

۳-۱-۲ دبیر کل به نحو مقتضی اطلاعات مندرج در بند ۲-۱-۲ را به اعضای منعکس خواهد نمود.

۴-۱-۲ هر حوزه جستجو و نجات بایستی بنابه توافق حاصله توسط متعاهدین ذیربط تعیین شود، دبیر کل بایستی در جریان این توافقنامه قرا گیرد.

۵-۱-۲ در صورتی که توافق بر سر ایجاد دقیق حوزه جستجو و نجات توسط متعاهدین ذیربط حاصل نگردیده باشد، این متعاهدین نهایت سعی خود را بکار خواهند بست تا بر سر ترتیبات لازم که بر اساس آن هماهنگی همه جانبه مطابق با خدمات جستجو و نجات حوزه ایجاد گردد، به توافق برسند. چنین ترتیباتی بایستی به دبیر کل منعکس گردد.

۶-۱-۲ دبیر کل به تمامی متعاهدین این توافقات و ترتیبات مشروحه در بندهای ۴-۱-۲ و ۵-۱-۲ را اطلاع خواهد داد.

۷-۱-۲ تعیین حدود حوزه جستجو و نجات با تعیین حدود مرزهای بین کشورها مرتبط نبوده و نمیتواند آن را خدشه‌دار کند.

۸-۱-۲ متعاهدین بایستی در اینکه خدمات جستجو و نجات آنها قادر به واکنش سریع به تقاضای اضطرار باشد، اقدام به عمل آورند.

۹-۱-۲ با دریافت خبر مبنی بر اینکه فردی در محدوده دریا در حالت اضطرار قرار گرفته و در آنجا یکی از متعاهدین عملیات هماهنگی کلی جستجو و نجات را فراهم آورده است، مقامات مسوول کشور مذکور اقدامات فوری نسبت به ارائه امداد به بهترین وجه موجود، بعمل خواهند آورد.

۱۰-۱-۲ کشورهای متعاهد اطمینان حاصل خواهند نمود تا امداد برای هر فرد در اضطرار در دریا، فراهم آمده باشد. آنان چنین اقدامی را بدون توجه به ملیت یا وضعیت چنین فرد یا اوضاع و احوالی که چنین فردی در آن پیدا شده است، بعمل خواهند آورد.

۲-۲ هماهنگی تسهیلات جستجو و نجات

۱-۲-۲ کشورهای متعاهد مقرراتی را برای هماهنگی تسهیلات لازم جهت ایجاد خدمات جستجو و نجات در اطراف سواحل خود، فراهم خواهند آورد.

۲-۲-۲ کشورهای متعاهد بیک مکانیزم ملی را جهت هماهنگی کلی خدمات جستجو و نجات، برقرار خواهند ساخت.

۳-۲-۲ ایجاد مراکز هماهنگی نجات و مراکز فرعی نجات جهت تأمین الزامات بندهای ۲-۲-۱ و ۲-۲-۲ کشورهای متعاهد نسبت به ایجاد مراکز هماهنگی نجات جهت خدمات جستجو و نجات خود، چنان مراکز فرعی نجات که تشخیص میدهند، اقدام بعمل خواهند آورد.

۴-۲-۲ مقامات ذیصلاح هر کشور عضو حوزه‌ای که مرکز فرعی نجات در آنجا مسوولیت دارد، راه تعیین خواهند نمود.

۵-۲-۲ هر مرکز هماهنگی نجات و مرکز فرعی نجات که مطابق بند ۱-۳-۲ ایجاد شده باشد، بایستی وسایل کافی جهت دریافت ارتباطات اضطرار از طریق ایستگاه رادیویی یا شکل دیگر، در اختیار داشته باشد.

۶-۲-۲ چنین مرکز و مرکز فرعی بایستی همچنین وسایل کافی برای ارتباط با واحدهای نجات خود و مراکز هماهنگی نجات، یا مراکز فرعی نجات به طور لازم در نواحی مجاور، در اختیار داشته باشد.

۴-۲-۲ تعیین واحدهای نجات

۱-۲-۴ کشورهای متعاهد اقدام به تعیین واحدهایی به شکل ذیل خواهند نمود:

۱- واحدهای نجات، دولت یا سایر سرویسهای دولتی یا شخصی ذیصلاح که در جای مناسب استقرار یافته و تجهیز شده باشند، یا قسمتهایی از آنها، یا

۲- به عنوان عوامل سازمان جستجو و نجات، دولت یا سرویسهای دولتی یا شخصی ذیصلاح یا قسمتهایی از آنها، که به عنوان تعیین واحدهای جستجو مناسب نبوده، لیکن قادر به شرکت در جستجو و نجات باشند، و وظایف این عوامل را مشخص خواهند نمود.

۵-۲-۲ تسهیلات و تجهیزات واحدهای نجات

۱-۲-۵ هر واحد نجات بایستی با تجهیزات و تسهیلات مقتضی برای امور محوله مجهز شده باشد.

۲-۲-۵ هر واحد نجات بایستی وسایل سریع و مطمئن ارتباطی با سایر واحدها و عوامل دیگر در چنین عملیاتی را، در اختیار داشته باشد.

۳-۲-۵ جعبه‌ها یا بسته‌های حاوی تجهیزات بقاء که برای پرتاب به طرف بازماندگان مورد استفاده قرار میگیرد بایستی ماهیت کلی محتویات خود را که با یک کد رنگ مطابق با بند ۴-۵-۲ و شاخص چاپی و نشانهای گویا، تا حدی که این نشانها وجود دارند، داشته باشند.

۴-۲-۵ مشخصه رنگ محتویات جعبه‌های قابل پرتاب و بسته‌های حاوی تجهیزات نجات بایستی شکل نواری داشته و مطابق با کدهای ذیل رنگ آمیزی گردند:

۱- قرمز: وسایل پزشکی و کمک‌های اولیه،

۲- آبی: آب و غذا،

۳- زرد: پتو و لباسهای حفظ کننده، و

۴- سیاه: تجهیزات متفرقه مثل اجاق، تبر، قطب نما و وسایل پخت و پز.

۵-۲-۵ هرگاه وسایل با ماهیت مختلط در یک جعبه یا بسته پرتاب شده باشد، کد رنگ بایستی بطور مختلط مورد استفاده قرار گیرد.

۶-۲-۵ دستورالعملهای مربوط به استفاده از تجهیزات نجات بایستی در هر جعبه یا بسته قابل پرتاب قرار گرفته باشد، این دستورالعملها بایستی به زبان انگلیسی و حداقل دو زبان دیگر، چاپ شده باشد.

فصل سوم

همکاری

۱-۳ همکاری بین کشورهای عضو:

۱-۱-۳ کشورهای متعاهد سازمانهای جستجو و نجات خود را هماهنگ نموده و بایستی هرگاه که لازم باشد، سازمانهای جستجو و نجات خود را با آنچه متعلق به کشورهای همسایه است، هماهنگ نمایند.

۲-۱-۳ مگر در صورتی که به شکل دیگری بین کشورهای مربوطه توافق شده باشد یک کشور عضو بایستی با رعایت قوانین، مقررات و اصول اساسی قابل اعمال، فوراً اجازه دهد تا ورود به سرزمین یا عبور از آبهای سرزمینی آن کشور توسط واحدهای نجات کشورهای متعاهد دیگر فقط به منظور جستجو برای وضعیت تصادفات دریایی و نجات زنده ماندگان این قبیل تصادفات، صورت پذیرد. در چنین صورتی عملیات جستجو و نجات تا آنجائی که مقدر باشد توسط مرکز هماهنگی و جستجو و نجات ذیربط کشوری که اجازه ورود داده یا مرجع دیگری که توسط کشور مذکور تعیین شده باشد، هماهنگ خواهد گردید.

۳-۱-۳ مگر در صورتی که به شکل دیگری بین کشورهای ذیربط توافق شده باشد مقامات کشور متعاهدی که تمایل به اجازه به واحدهای نجات خود جهت ورود به سرزمین یا عبور از آبهای سرزمینی کشور دیگری را فقط به منظور جستجو و نجات در وضعیت تصادفات دریایی و نجات زنده ماندگان چنین تصادفاتی دارند، یک درخواست ارسالی که در آن جزئیات کامل مأموریت پیش بینی شده و نیاز به آن راه، به مرکز هماهنگی نجات آن کشور متعاهد دیگر، یا مرجعی که توسط آن کشور تعیین شده باشد، شرح خواهد داد.

۴-۱-۳ مقامات ذیصلاح کشورها بایستی:

۱- فوراً دریافت چنین درخواستی را تأیید نموده و

۲- در اولین فرصت در صورت امکان، شرایطی را که براساس آن مأموریت پیش بینی شده به عهده گرفته خواهد شد را، مشخص نمایند.

۵-۱-۳ کشورهای متعاهد بایستی توافقنامه‌هایی را با کشورهای همسایه منعقد نموده شرایط مربوط به ورود واحدهای جستجوی یکدیگر به سرزمین یا عبور از آبهای سرزمینی خود را تعیین نمایند. این توافقنامه‌ها بایستی همچنین ورود فوری چنین واحدهایی را با حداقل تشریفات ممکن، پیش بینی نمایند.

۶-۱-۳ هر کشور متعاهدی بایستی مراکز هماهنگی نجات خود را مجاز نمایند، تا:

۱- از سایر مراکز هماهنگی و نجات یک چنین کمکی به انضمام درخواست برای کشتیها، هواپیما، پرسنل یا تجهیزات، که ممکن است لازم باشد، راه بنماید.

۲- هر مجوز لازم جهت ورود چنین کشتیها، هواپیما، پرسنل یا تجهیزات را به سرزمین یا دریای سرزمین خود، صادر نموده یا

۳- ترتیبات لازم را با گمرکات مربوطه، اداره مهاجرت یا سایر مقامات به منظور تسریع چنین ورودی، بعمل آورد.

۷-۱-۳ هر کشور متعاهدی بایستی مراکز هماهنگی نجات خود را مجاز نماید تا در صورت تقاضا، امداد در اختیار سایر مراکز هماهنگی نجات شامل امداد به شکل کشتیها، هواپیما، افراد یا تجهیزات، قرار دهد.

۸-۱-۳ کشورهای متعاهد میبایستی نسبت به انعقاد قرارداد جستجو و نجات با کشورهای متعاهد همسایه در مورد ایجاد مراکز تسهیلات، تنظیم رویه کار متحدالشکل، اجرای برنامه‌های مشترک آموزشی و مانور، بازرسیهای معمول کانالهای ارتباط بین کشوری، بازدیدهای پرسنل رابط مرکز هماهنگی و تبادل

جستجو و نجات، اقدام نمایند.

۲-۳ هماهنگی با سرویسهای هوانوردی

۱-۳-۲ کشورهای متعاهد بایستی اطمینان حاصل نمایند تا نزدیکترین همکاری‌های عملی فی مابین سرویسهای هوانوردی و دریایی از نظر مؤثرترین و کاراترین خدمات جستجو و نجات در داخل و در نواحی جستجو و نجات خود، ایجاد گردد.

۲-۳-۲ هر جا که عملی باشد، هر کشور متعاهدی بایستی مراکز هماهنگی

جستجو و نجات یا مراکز فرعی نجات ایجاد تا هم جهت مقاصد دریانوردی و هم هوانوردی سرویس عرضه نمایند.

۳-۲-۳ هرگاه مراکز هماهنگی جستجو و نجات یا مراکز فرعی نجات بطور منفک از هم ایجاد شده باشند تا به همان محل سرویس عرضه نمایند، کشورهای متعاقد مربوطه بایستی اطمینان حاصل نمایند تا نزدیکترین همکاریهای محلی بین این مراکز یا مراکز فرعی، فراهم آمده باشد.

۳-۲-۴ کشورهای متعاقد بایستی اطمینان حاصل نمایند تا حتی المقدور یک رویه مشترک بین واحدهای نجات ایجاد شده برای مقاصد دریانوردی و آنهایی که به منظور تأمین مقاصد هوانوردی ایجاد شده‌اند، فراهم شده باشد.

فصل چهارم

اقدامات آمادگی

۱- الزامات اطلاعات

۱-۱-۴ هر مرکز هماهنگی نجات و مرکز فرعی نجات بایستی اطلاعات دست اول موجود در رابطه با عملیات جستجو نجات در منطقه خود به انضمام اطلاعات موارد ذیل را در اختیار داشته باشد:

- ۱- واحدهای جستجو و واحدهای نگهداری ساحلی.
- ۲- سایر منابع عمومی - خصوصی به انضمام تسهیلات حمل و نقل و تأمین سوخت که احتمالاً در عملیات جستجو و نجات میتواند کارساز باشد.
- ۳- وسایل ارتباطی که در عملیات جستجو و نجات ممکن است به کار گرفته شود.

۴- اسامی، آدرسهای تلکس و تلگراف، شماره‌های تلفن و تلکس نمایندگیهای کشتیرانی، مقامات کنسولی، سازمانهای بین‌المللی و سایر ارگانها که میتوانند در جهت اخذ اطلاعات حیاتی در مورد کشتی‌ها، کمک نمایند.

۵- موقعیت‌های محلی علائم تماس یا هویت خدمات دریائی سیار، ساعات نگهداری و فرکانسهای تمامی ایستگاههای دریائی که احتمالاً برای عملیات جستجو و نجات بکار گرفته میشوند.

۶- موقعیت‌ها، علائم تماس یا هویت خدمات سیار دریائی، ساعات نگهداری و فرکانسهای تمامی ایستگاههای رادیویی ساحلی که پیش بینی‌های هواشناسی و اخطارهای رادیویی منطقه جستجو و نجات پخش میکنند.

۷- موقعیت‌های محلی و ساعات سرویسهای نگهداری، گوش دادن رادیویی و فرکانسهای حفظ شده.

۸- اشیائی که ممکن است به جای کشتی شکسته‌های تعیین محل نشده و گزارش شده، اشته شوند و

۹- موقعیت‌های محل‌هایی که در آنجا تجهیزات قابل پرتاب اورژانس نجات، انبار میگردد.

۲-۱-۴ هر یک از مراکز هماهنگی نجات و مراکز فرعی نجات باید نسبت به اطلاعات مربوط به موقعیت، مسیر، سرعت، علامت تماس یا هویت ایستگاه کشتی‌ها در منطقه خود که ممکن است به کشتی‌ها یا افرادی که در دریا دچار اضطرار شده‌اند کمک نمایند، دسترسی فعال داشته باشند. این اطلاعات یا باید در مرکز هماهنگی نجات نگهداری گردند و یا به هنگام لزوم توسط این مراکز قابل اکتساب باشند.

۳-۱-۴ در هر مرکز هماهنگی نجات و مرکز فرعی نجات یک نقشه در مقیاس وسیع به منظور نمایش و درج اطلاعات مربوط به عملیات جستجو در حوزه مربوط به خود، بایستی تهیه شود.

۲- نقشه‌های عملیات یا دستورالعمل‌ها

۲-۱-۴ هر مرکز هماهنگی نجات و مرکز فرعی نجات بایستی نسبت به تهیه نقشه‌های جامع یا دستورالعمل‌های مربوطه به اجرای عملیات جستجو و نجات در منطقه خود، اقدام یا آنها را موجود داشته باشد.

۲-۲-۴ نقشه‌جات یا دستورالعمل‌ها، تا آنجائی که امکان پذیر باشد، میبایستی ترتیبات مربوط به سرویس دهی و سوختگیری مجدد کشتی‌ها، هواپیما و وسائط نقلیه بکار گرفته شده برای عملیات جستجو و نجات، به انضمام آنهایی که توسط سایر کشورهای متعاقد آماده شده‌اند، مشخص نمایند.

۳-۲-۴ نقشه‌جات یا دستورالعمل‌ها بایستی حاوی اطلاعات جامع در مورد اقداماتی باشد که میبایستی بوسیله کسانی که درگیر عملیات جستجو و نجات در منطقه هستند انجام گیرد، به انضمام:

- ۱- روشی را که براساس آن عملیات جستجو و نجات بایستی اجرا شود.
- ۲- استفاده از سیستمها و تأسیسات ارتباطی موجود.
- ۳- اقدامی که مشترکاً با سایر مراکز هماهنگی نجات یا مراکز فرعی نجات به عنوان اقدام لازم، بایستی صورت پذیرد.
- ۴- روشهای هشدار دهنده به کشتی‌ها در دریا و هواپیماهای عبوری.

۵- وظایف و اختیار پرسنل تعیین شده برای عملیات جستجو و نجات.

۶- امکان تأمین مجدد تجهیزاتی که وضعیت هواشناسی یا امثالهم ایجاب میکند.

۷- روشهای جمع‌آوری اطلاعات اساسی مربوط به عملیات جستجو و نجات، نظیر اعلامیه‌های لازم، برای دریانوردان و گزارشات پیش بینی‌های هوا و وضعیت سطح آب.

۸- روشهای دریافت کمک لازم از سایر مراکز هماهنگی نجات یا مراکز فرعی نجات که ممکن است ضروری باشد نظیر کشتیها، هواپیما، پرسنل و تجهیزات.

۹- روشهای کمک‌رسانی کشتیهای نجات یا سایر کشتیها برای قرار ملاقات با کشتیهای در اضطرار؛ و

۱۰- روشهای کمک‌رسانی به هواپیمای در حال اضطراری که ناگزیر به فرود جهت رسیدن به شناور سطح آب باشد.

۳-۴ آمادگی واحدهای نجات

۱-۳-۴ هر واحد نجات تعیین شده بایستی یک حالت آمادگی را که با وظیفه محوله مطابقت نماید، حفظ نموده و واحد هماهنگی نجات یا واحد فرعی نجات مربوطه را از حالت آمادگی خود بایستی مطلع نماید.

فصل پنجم

روشهای عملیاتی

۱-۵ اطلاعات در رابطه با فوریت‌ها

۱-۱-۵ کشورهای متعاقد بایستی اطمینان حاصل نمایند آن قبیل نگهداریهای رادیویی مستمر که لازم و عملی میباشد بر روی فرکانسهای بین‌المللی اضطراری حفظ میگردد. یک ایستگاه رادیویی در ساحل که هر تقاضای اضطرار یا پیامی را دریافت میکند بایستی:

۱- فوراً مرکز هماهنگی نجات و مرکز فرعی نجات را مطلع نماید.

۲- جهت اطلاع به کشتیها از یک فرکانس بین‌المللی اضطرار یا بیشتر یا هر فرکانس لازم دیگر پخش مجدد نماید.

۳- علائم اخطاری لازم را به صورت اتوماتیک قبل از چنین بخش‌های مجدد، ارسال نماید مگر در صورتی که این کار قبلاً انجام شده باشد، و

۴- آن دسته از اقدامات بعدی را که مقامات ذیصلاح تصمیم گرفته‌اند معمول نمایند.

۲-۱-۵ هر مرجع یا عامل سازمان جستجو و نجات دلیلی مبنی بر این که یک کشتی در حالت اضطرار است را داشته باشد بایستی در اسرع وقت ممکنه تمامی اطلاعات موجود را در اختیار مراکز هماهنگی نجات یا مرکز فرعی نجات، قرار دهد.

۳-۱-۵ مراکز هماهنگی نجات و مراکز فرعی نجات بایستی فوراً به محض دریافت اطلاعات مربوط به یک کشتی در حالت فوریت، چنین اطلاعاتی را ارزیابی نموده، و حالت فوریت را مطابق با بند ۲-۵ و مقدار عملیات مورد نیاز، تعیین کنند.

۲-۵ حالت‌های فوری

۱-۲-۵ برای منظورهای عملیاتی، حالات فوریتی ذیل بایستی مورد شناسایی قرار گیرند:

۱- حالت نامعلومی

۱-۱ به هنگامی که گزارش شده یک کشتی برای رسیدن به مقصد دیر کرده است، یا

۲-۱ به هنگامی که یک کشتی نتوانسته موقعیت مورد انتظار یا ایمنی کشتی را گزارش کرده باشد.

۲- حالت آماده باش

۱-۲ به هنگامی که بعد از فاز تردید، اقدامات جهت ایجاد تماس یا کشتی ناکام مانده باشد و سؤالات فرستاده شده به سایر منابع مربوطه ناموفق مانده باشد، یا

۲-۲ هنگامی که اطلاعات واصله حاکی از آن باشد که کارائی عملیاتی یک کشتی تحلیل رفته ولی شدت آن به حدی نیست که احتمال یک وضع اضطرار ایجاد شده باشد

۳- حالت اضطرار

۱-۳ وقتی که اطلاعات مستدل مبنی بر اینکه یک کشتی یا فردی در یک خطر جدی و قریب الوقوع قرار گرفته و نیازمند کمک فوری است دریافت شده باشد، یا

۲-۳ وقتی که پیرو یک حالت آماده باش، اقدامات ناموفق بیشتری برای برقراری ارتباط با کشتی و سؤالات ناموفق بیشتری حاکی از اینکه کشتی در اضطرار است، بوجود آمده باشد.

۳-۳ وقتی که اطلاعات بدست آمده حاکی از این باشد که کارائی عملیاتی یک کشتی تحلیل یافته و این تحلیل به حدی است که وضعیت اضطرار احتمال دارد.

۳-۵ مراحل کاری برای مراکز هماهنگی نجات و مراکز فرعی نجات در طی حالت فوری.

مرکز هماهنگی نجات یا مرکز فرعی نجات عیناً مطلع گردید که حالت اضطرار دیگر وجود ندارد، بایستی به همین طریق هر مرجع یا واحد یا سرویسی را که وی فعال نموده یا اطلاع داده است، در جریان امر قرار دهد.

۲-۵-۵-۵- هرگاه در طی یک حالت اضطرار، تصمیم بر این گردید تا جستجو مبادیست متوقف گردد، مرکز هماهنگی نجات یا فرعی نجات به نحو مقتضی بایستی عملیات جستجو و نجات را معوق گذاشته و به همین ترتیب هر مرجع، واحد یا سرویسی را که فعال نموده یا مطلع ساخته بوده است، در جریان امر قرار دهد. اطلاعات دریافت شده بعدی بایستی ارزیابی شده و عملیات جستجو و نجات در صورت ایجاب، از سر گرفته شود.

۳-۵-۵-۵- اگر در طی حالت اضطرار معلوم شده باشد که جستجو ارزشی ندارد، مرکز هماهنگی نجات یا مرکز فرعی نجات به نحو مقتضی، عملیات جستجو و نجات را خاتمه و بدین نحو هر مرجع، واحد یا سرویسی را که فعال نموده یا اطلاع داده است در جریان امر قرار خواهد داد.

۶-۵- هماهنگی فعالیتهای جستجو و نجات در صحنه.

۱-۶-۵- فعالیتهای واحدهای درگیر در عملیات جستجو و نجات، چه واحدهای نجات بوده یا واحدهای کمک کننده را تشکیل داده باشد بایستی برای تأمین حداکثر نتایج مؤثر، هماهنگ گردند.

۷-۵- تعیین فرمانده در صحنه و مسوولیهای وی

۱-۷-۵- به هنگامی که واحدهای نجات آماده بعهده گیری عملیات جستجو و نجات میباشند، یکی از آنها بایستی در اسرع وقت ممکنه ترجیحاً قبل از ورود به منطقه مورد نظر برای جستجو، به عنوان فرمانده در صحنه تعیین گردد.

۲-۷-۵- مرکز هماهنگی نجات یا مرکز فرعی نجات ذیربط بایستی یک فرمانده در صحنه تعیین نماید، در صورتی که این عمل میسر نگردد، واحدهای درگیر براساس توافق مشترک بایستی یک فرمانده در صحنه تعیین نمایند.

۳-۷-۵- تا زمانی که یک فرمانده در صحنه تعیین نشده، اولین واحد رسیده در صحنه عمل بطور اتوماتیک بایستی وظایف و مسوولیهای فرمانده در صحنه را، به عهده بگیرد.

۴-۷-۵- هرگاه که مرکز هماهنگی نجات یا مرکز فرعی نجات مسوولیت محوله را به نحو مقتضی اجرا نکرده باشد، یک فرمانده در صحنه بایستی وظایف ذیل را بعهد بگیرد:

۱- موقعیت احتمالی کشتی مورد جستجو، درصد احتمالی اشتباه در این تعیین موقعیت، و محل جستجو را تعیین کند.

۲- برای مقاصد ایمنی واحدهای درگیر در عملیات جستجو، ترتیبات لازم برای تفکیک آنها از یکدیگر را ایجاد نماید.

۳- واحدهای جستجو لازم را برای واحدهای شرکت کننده در جستجو تأمین نموده و محل های جستجو را برای واحدها یا یک گروه از این واحدها، معین نماید.

۴- واحد مرتبطی را تعیین تا وقتی که موقعیت کشتی تحت جستجو معین شد، امور نجات را تأثیر بخشد.

۵- ارتباطات جستجو و نجات در صحنه را هماهنگ نماید.

۵-۷-۵- یک فرمانده در صحنه نیز در موارد ذیل مسوول خواهد بود:

۱- گزارشات مرتب را به مرکز هماهنگی نجات و مرکز فرعی نجات که خدمات جستجو و نجات را هماهنگی میکند، ارسال نماید، و

۲- تعداد و اسامی نجات یافتگان را به مرکز هماهنگی نجات و مرکز فرعی نجات که عملیات جستجو و نجات را هماهنگی میکند گزارش کرده و اسامی و مقصد واحدها را بانجات یافتگان در آنها، در اختیار قرارداده گزارش دهد که کدامین نجات یافته در کدام واحد بوده و در جایی که لازم باشد کمک اضافی از مرکز درخواست نماید. مثلاً کمک جهت تخلیه پزشکی نجات یافتگان که شدیداً مجروح شده اند.

۸-۵- تعیین هماهنگ کننده جستجو سطح و مسوولیهای مربوطه وی

۱-۸-۵- اگر واحد نجات (به غیر از کشتی های جنگی) جهت بعهده گرفتن وظایف یک فرمانده در صحنه موجود نباشد، لیکن یک تعداد از کشتی های تجارتي یا سایر کشتی ها در عملیات جستجو و نجات شرکت مینمایند، یکی از آنان طبق توافق مشترک بایستی به عنوان هماهنگ کننده جستجو سطح، تعیین گردد.

۲-۸-۵- هماهنگ کننده جستجو سطح در اسرع وقت ممکنه بایستی انتخاب و ترجیحاً قبل از ورود به محل تعیین شده برای جستجو، باشد.

۳-۸-۵- هماهنگ کننده جستجوی سطح مسوول تمامی وظایف مندرج در بند های ۴-۷-۵ و ۵-۷-۵ تا آن حد که کشتی قادر به اجرای آنهاست خواهد بود.

۹-۵- اقدام اولیه

۱-۹-۵- هر واحد با دریافت اطلاعات در مورد یک حادثه اضطرار بایستی بی درنگ هرگونه اقدامی را که در توان خود دارد جهت کمک به کار بسته یا واحدهای دیگر را که میتوانند کمک کنند آماده باش داده و مرکز هماهنگی نجات یا

۱-۳-۵- با اعلام حالت نامعلومی، مرکز هماهنگی نجات یا مرکز فرعی نجات در صورت مقتضی جهت تعیین ایمنی کشتی بایستی سوالات را آغاز نموده یا حالت آماده باش اعلام نمایند.

۲-۳-۵- به محض اعلام حالت آماده باش، مرکز هماهنگی نجات یا مرکز فرعی نجات در صورت مقتضی، سوالات در مورد کشتی گم شده را گسترش داده خدمات جستجو و نجات مربوطه را آماده باش داده و همان اقدامی را که شرح آن رفته است تا در پی شرایط حالت فوق العاده لازم است معمول شود، انجام خواهد داد.

۳-۳-۵- به محض اعلام حالت اضطرار مرکز هماهنگی نجات، مرکز فرعی نجات بطور معمول بایستی،

۱- مطابق با ترتیبات مندرج در ۲-۴ اقدام نماید.

۲- در جایی که لازم باشد حد نامعلومی وضع کشتی را تخمین زده و محدوده محلی را که باید جستجو گردد، تعیین کند.

۳- صاحب کشتی یا نماینده آن را در صورت امکان مطلع نماید، و از اتفاقاتی که در جریان است وی را آگاه سازد.

۴- مراکز هماهنگی نجات و مراکز فرعی نجات، کمکی که لازم به نظر میرسد یا مرتبط با عملیات باشد، اطلاع دهد.

۵- در مرحله اول تقاضای کمک را از هواپیما، کشتی یا خدمات موجود غیر از سازمان جستجو و نجات بنماید چه بسا به خاطر این که در اغلب حالات اضطرار در مناطق اقیانوسی، سایر کشتیهای که در مجاورت قرار دارند، عوامل بسیار مهم در عملیات جستجو و نجات خواهد بود.

۶- یک نقشه در مقیاس وسیع را برای اجرای عملیات از اطلاعات موجود ترسیم نموده و این نقشه را جهت رهنمودهای مطابق بند های ۷-۵ و ۸-۵ به اطلاع آنان برساند.

۷- در صورت لزوم در پی شرایط موجود راهنمایی مندرج در بند ۳-۳-۶-۵ را اصلاح نماید.

۸- مقامات کنسولی و دیپلماتیک ذیربط یا در صورتی که حادثه یک پناهنده و رانده شده ای را در بر گرفته باشد دفتر سازمان بین المللی ذیصلاح را، مطلع گرداند.

۹- به نحو مقتضی مقامات تحقیق حادثه را مطلع نموده، و

۱۰- هر هواپیما، کشتی یا سایر خدمات مشروحه در بند ۵-۳-۳-۵ در مشورت با مقامات تعیین شده مطابق با بند ۷-۵ و ۸-۵ را به نحو مقتضی در جریان این امر که کمک آنان دیگر مورد نیاز نمیباشد مطلع نماید.

۴-۳-۵- آغاز عملیات جستجو و نجات در مورد یک کشتی که موقعیت آن نامعلوم است.

۱-۴-۳-۵- در صورتی که یک حالت اضطراری در مورد یک کشتی که موقعیت نامعلومی دارد اعلام شده باشد، موارد ذیل باید صورت پذیرد:

۱- به هنگامی که یک مرکز هماهنگی نجات یا مرکز فرعی نجات از وجود یک حالت اضطرار مطلع شده و از اقدام لازمی که توسط سایر مراکز صورت میگیرد اطلاعی ندارد، بایستی مسوولیت انجام اقدام مقتضی را بعهده گرفته و با سایر مراکز در همسایگی در راستای تعیین یک مرکز برای بعهده گیری فوری مسوولیت، مشورت نماید.

۲- مگر در صورتی که به شکل دیگری بین مراکز مربوطه براساس توافقنامه تصمیم گرفته شده باشد، مرکز تعیین شده بایستی مرکز مسوولی باشد که در آن محل کشتی برابر آخرین گزارش موقعیت خود را اعلام نموده است.

۳- بعد از اعلام حالت اضطرار، مرکز هماهنگی عملیات جستجو و نجات بایستی، بطور مقتضی، سایر مراکز ذیربط را از کلیه موقعیتهای حالت اضطراری و تمامی اتفاقات متعاقب آن مطلع نماید.

۵-۳-۵- انتقال اطلاعات به کشتی های که در مورد آنها حالت اضطرار اعلام شده است.

۱-۵-۳-۵- هرگاه که عملی باشد، مرکز هماهنگی نجات یا مرکز فرعی نجات مسوول عملیات جستجو و نجات مسوول خواهد بود تا کشتی ای که در مورد وی حالت اضطرار اعلام گردیده در جریان اطلاعات عملیات جستجو و نجات که وی آغاز نموده، قرار دهد.

۴-۵- هماهنگی در صورتی که دو کشور یا بیشتر از دو کشور، درگیر آن باشند.

۱-۴-۵- به هنگامی که اجرای عملیات تمامی منطقه جستجو و نجات مسوولیت بیشتر از یک کشور باشد، هر متعاهدی در صورت تقاضای یک مرکز هماهنگی نجات در منطقه، بایستی، مطابق با برنامه های عملیاتی یا دستورالعمل های مندرج در بند ۲-۴، اقدام بعمل آورد.

۵-۵- خاتمه یا توقیف عملیات جستجو نجات

۱-۵-۵- حالت نامعلومی و حالت آماده باش

۱-۵-۵- وقتی که در طی یک حالت نامعلومی یا یک حالت آماده باش یک

۵- استفاده از فورمات استاندارد گزارش کشتی که بطور بین المللی توافق شده باشد و مراحل کار استاندارد را که بطور بین المللی مورد توافق قرار گرفته باشد، تأمین نماید

۳-۶- انواع گزارشات

۱-۳-۶ یک سیستم گزارش کشتی بایستی گزارشات ذیل را در خود جای داده باشد:

- ۱- نقشه دریانوردی، با ذکر اسلامی، علامت تماس یا هویت ایستگاه کشتی، تاریخ و زمان ترک (به وقت گرینویچ) جزئیات نقطه ترک کشتی، بندر بعدی ورود کشتی، مسیر مورد نظر، سرعت و تاریخ و زمان ورود مورد نظر (به وقت گرینویچ) تغییرات مهم بایستی در اسرع وقت گزارش شود.
- ۲- گزارش موقعیت با ذکر نام علامت تماس یا هویت ایستگاه کشتی، تاریخ و زمان ورود، به مقصد یا ترک محل تحت پوشش (به وقت گرینویچ)
- ۳-۶ استفاده از سیستمها

۱-۴-۶ اعضاء بایستی تمامی کشتی ها را تشویق نمایند تا موقعیت های خود را به هنگام سفر در مناطقی که ترتیبات لازمه انجام شده تا اطلاعات در مورد موقعیت ها به منظور جستجو و نجات جمع آوری گردد، گزارش نمایند.

۲-۴-۶ اعضایی که اطلاعات را در مورد موقعیت کشتی ها ثبت میکنند بایستی تا آنجائی که عملی باشد چنین اطلاعاتی را در صورت درخواست آن به منظور جستجو و نجات، به سایر کشورها ارائه دهند.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و هشت ماده و یک ضمیمه در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و یکم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و سه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۳/۳/۲۸ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی اکبر ناطق نوری

۱۳۷۳/۳/۱۱

شماره ۳۴۷۰ ات/۶۸ هـ
وزارت راه و ترابری

حذف تبصره ماده ۳۸ تصویبنامه راجع به اصلاح موادی از تعرفه راه آهن که مربوط به حمل و نقل محمولات توشه میباشد

هیئت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۷۳/۲/۱۸ بنا به پیشنهاد شماره ۲۸۸۱/۱۱ مورخ ۱۳۷۳/۲/۱۸ وزارت راه و ترابری و به استناد بند (۹) ماده (۱۰) اساسنامه قانونی شرکت راه آهن جمهوری اسلامی ایران- مصوب ۱۳۶۶- تصویب نمود:

تبصره ماده (۳۸) تصویبنامه راجع به اصلاح موادی از تعرفه راه آهن که مربوط به حمل و نقل محمولات توشه میباشد (موضوع تصویبنامه شماره ۱۵۸۲/ت/۴۸۴ مورخ ۱۳۶۸/۳/۴) حذف میشود.

معاون اول رئیس جمهور- حسن حبیبی

۱۳۷۳/۳/۱۱

شماره ۳۴۵۳ ات/۲۷ ک
وزارت کشور

تصویبنامه راجع به تبدیل روستای ناغان به شهر اکثریت وزرای عضو کمیسیون سیاسی-دفاعی هیئت دولت در جلسه مورخ ۱۳۷۳/۲/۷ با توجه به اختیار تفویضی هیئت وزیران (موضوع تصویبنامه شماره ۲۵۷۴۷/۱/۳/۳۴ مورخ ۹۰۷/۹۳۸/۱۰/۲۴)، بنا به پیشنهاد شماره ۲۵۷۴۷/۱/۳/۳۴ مورخ ۱۳۷۳/۱۱/۲۸ وزارت کشور و به استناد ماده (۱۳) قانون تعاریف و ضوابط تقسیمات کشوری- مصوب ۱۳۶۲- تصویب نمودند:

روستای ناغان از توابع شهرستان اردل در استان چهارمحال و بختیاری به عنوان شهر ناغان شناخته شده و در محل مذکور شهرداری تأسیس شود. این تصویبنامه در تاریخ ۱۳۷۳/۳/۸ به تأیید مقام محترم ریاست جمهوری رسیده است.

معاون اول رئیس جمهور- حسن حبیبی

۱۳۷۳/۳/۲۴

شماره ۲۱۰۸ ات/۶۳ هـ
سازمان برنامه و بودجه

هیئت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۷۳/۲/۲۵ بنا به پیشنهاد مشترک شماره ۷۶۰/۲۶۷ مورخ ۱۳۷۳/۲/۱۳ وزارتخانه های آموزش و پرورش و فرهنگ و ارشاد اسلامی و به استناد بند (د) تبصره (۸) قانون بودجه سال ۱۳۷۳ کل کشور آیین نامه اجرایی بنیاد شده را به شرح زیر تصویب نمود:

آیین نامه اجرایی بند (د) تبصره (۸) قانون بودجه سال ۱۳۷۳ کل کشور ماده ۱- وزارت امور اقتصادی و دارایی و ادارات کل تابعه آن در استانها موظفند

واحد فرعی نجاتی را که در محدوده آن، حادثه اتفاق افتاده است مطلع نماید. ۱۰-۵ محدوده های جستجو

۱۰-۵-۱ محدوده های جستجو که مطابق بند ۲-۳-۵ و ۱-۴-۷-۵ یا ۳-۸-۵ تعیین گردیده میتواند در صورت لزوم توسط فرمانده در صحنه یا هماهنگ کننده جستجو سطح، تغییر یابد، که در این صورت بایستی مرکز هماهنگی نجات یا مرکز فرعی نجات را در جریان اقدام خود و دلایلی را که برای چنین کاری دارد، قرار دهد.

۱۱-۵ الگوهای جستجو

۱۱-۵-۱ الگوهای جستجو که بر اساس بند ۶-۳-۵، ۳-۴-۷-۵، ۳-۸-۵ تعیین شده میتواند در صورت ضروری تشخیص دادن، توسط فرمانده در صحنه یا هماهنگ کننده جستجو سطح به الگوهای دیگر تغییر پیدا کند، که در این صورت بایستی مرکز هماهنگی نجات یا مرکز فرعی نجات را در جریان اقدام خود و دلایلی که برای چنین کاری دارد، قرار دهد.

۱۲-۵ جستجو موقعیت آمیز

۱۲-۵-۱ وقتی که جستجو موقعیت آمیز شده باشد، فرمانده در صحنه یا هماهنگ کننده جستجو سطح بایستی واحدهائی را که به نحو احسن تجهیز شده اند هدایت کند تا عملیات نجات را انجام داده یا سایر کمکهای لازم را تأمین نماید.

۲-۱۲-۵ در صورت اقتضاء واحدهای اجرا کننده نجات بایستی فرمانده در صحنه یا هماهنگ کننده جستجو سطح را از تعداد و اسامی زنده ماندگان روی عرشه چه تمامی پرسنل یافته باشند و یا اینکه کمک اضافی لازم باشد، مثل تخلیه های پزشکی و مقصد واحدها را، مطلع نماید

۳-۱۲-۵ فرمانده در صحنه یا هماهنگ کننده جستجو سطح وقتی که جستجو موقعیت آمیز باشد، بایستی فوراً مرکز هماهنگی نجات یا مرکز فرعی نجات را مطلع نماید.

۱۳-۵ جستجو ناموفق

۱۳-۵-۱ جستجو فقط زمانی بایستی خاتمه یابد که دیگر هیچ امیدى در نجات زنده ماندگان نباشد.

۲-۱۳-۵ مرکز هماهنگی نجات و مرکز فرعی نجات که عملیات جستجو و نجات را هماهنگی میکنند، معمولاً مسوول ختم جستجو خواهند بود.

۳-۱۳-۵ در مناطقی دور دست اقیانوسی که تحت مسوولیت مرکز هماهنگی نجات نبوده یا در جاییکه مرکز مسوول در وضعیتی نباشد که عملیات جستجو و نجات را هماهنگی نماید، فرمانده در صحنه یا هماهنگ کننده جستجو سطح میتواند مسوولیت ختم جستجو را بعهده بگیرد.

فصل ششم

سیستم های گزارش کشتی

۱-۶ کلیات

۱-۶-۱ اعضاء متعاهد بایستی یک سیستم گزارش کشتی را هرگاه که لازم بنظر رسید، که این گزارش عملیات جستجو و نجات را آسان میسازد و آن را عملی تشخیص دهند، جهت استفاده در هر منطقه جستجو و نجات تحت مسوولیت خود، فراهم آورد.

۲-۶-۱ متعاهدی که قصد تأسیس سیستم گزارش کشتی را دارند بایستی توصیه های سازمان را مدنظر قرار دهند.

۳-۶-۱ سیستم گزارش کشتی بایستی اطلاعات جدید را در مورد جابجائی کشتی ها در صورت یک حادثه اضطرار، فراهم آورد تا:

۱- فاصله زمان از بین رفتن تماس با یک کشتی و آغاز عملیات جستجو و نجات در صورتی که هیچ علامت اضطرار دریافت نشده باشد، کاهش دهد.

۲- تعیین سریع کشتی هایی را که ممکن است با خیرنموده تا ارائه کمک نمایند، میسر گرداند.

۳- کار ترسیم یک منطقه جستجو با ابعاد محدود را در صورتی که موقعیت یک کشتی در اضطرار معلوم نبوده یا محقق نباشد میسر گرداند، و

۴- کار کمک رسانی فوری پزشکی یا راهنمایی کشتی ها را که فاقد یک پزشک در روش آنهاست، تسهیل بخشد.

۲-۶ الزامات عملیاتی

۱-۲-۶ به منظور دستیابی به اهداف مشروحه در بند ۳-۱-۶ سیستم گزارش کشتی بایستی الزامات عملیاتی ذیل را تأمین نماید.

۱- تدارک اطلاعات، متضمن نقشه های دریانوردی و گزارشهای موقعیتی که پیش بینی موقعیت های آتی کشتی های شرکت کننده را امکان پذیر مینماید.

۲- نگهداری نقشه و موقعیت کشتیرانی.

۳- دریافت گزارشات در فاصله زمانی لازم از کشتی های شرکت کننده.

۴- ساده سازی سیستم طراحی و عملیات، و